

เศรษฐกิจยุคโลกแบ่งขั้ว'อยู่ให้'ไทย'ได้ประโยชน์

“Decoupling” หรือ “การแบ่งขั้ว” เป็นสถานการณ์ของโลกยุคปัจจุบันที่ 2 มหาอำนาจ “สหรัฐอเมริกา-จีน” แข่งขันกันอย่างดุเดือด เริ่มปะทุขึ้นในยุคที่ โดนัลด์ ทรัมป์ ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐฯ โดยเริ่มนโยบาย “สงครามการค้า (Trade War)” ผ่านการตั้งกำแพงภาษีสินค้านำเข้าจากจีน และยิ่งรุนแรงขึ้นในยุคของประธานาธิบดี โจ ไบเดน มีการออกมาตรการห้ามส่งออกเครื่องจักรผลิตชิพ (เซมิคอนดักเตอร์) จากสหรัฐฯ และชาติพันธมิตรไปยังจีน ออกกฎหมายเพื่อตั้งสายการผลิตชิพและสินค้าอื่น ๆ ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงจากจีนกลับไปยังสหรัฐฯ

เมื่อเร็วๆ นี้ สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า (สนค.) กระทรวงพาณิชย์ ร่วมกับสถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (โดยกลุ่มคลังศาสตร์ความสามารถในการแข่งขัน คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์) จัดเสวนา “Decoupling ระหว่างสหรัฐฯ และจีน ไทยได้หรือเสียประโยชน์” ซึ่งมีการนำเสนอผลการศึกษาค่าการแยกห่วงโซ่อุปทาน (Decoupling) ของอุตสาหกรรมสำคัญระหว่างสหรัฐอเมริกาและจีน และนัยต่อเศรษฐกิจไทย

รศ.ดร.จุฑาทิพย์ จงวนิชย์ อาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กล่าวถึง 4 ข้อค้นพบจากผลการศึกษาค้นคว้านี้ 1.ไทยได้ประโยชน์ในการเข้าสู่ตลาดสหรัฐฯ จากการแบ่งแยกห่วงโซ่อุปทาน ในช่วงปี 2561-2565 ส่วนแบ่งการส่งออกของประเทศต่างๆ ในสหรัฐฯ จะเห็นจีนลดลงอย่างชัดเจนขณะที่ไทยนั้นเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญคือ “ไทยกับจีนอยู่ในตำแหน่งเดียวกันในห่วงโซ่อุปทาน นั่นคือการเป็นชาติที่ผลิตและส่งออกสินค้าสำเร็จรูป” และเมื่อจีนเป็นคู่แข่งกับสหรัฐฯ จึงกลายเป็นโอกาสของไทยไปโดยปริยาย

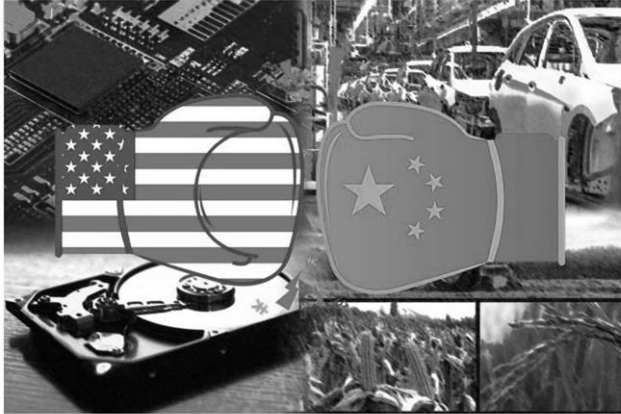
2.ไทยไม่ค่อยได้ประโยชน์มากนักในการเข้าสู่ตลาดจีนจากการแบ่งแยกห่วงโซ่อุปทาน เนื่องจากไทยกับ

จีนผลิตสินค้าคล้ายกัน อย่างไรก็ตาม ในส่วนของสินค้าเกษตรและอาหาร อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นเซมิคอนดักเตอร์ อุปกรณ์กึ่งตัวนำและตัวนำแบบไวแสงจากไทยยังส่งออกไปจีนได้ดี อนึ่ง มาตรการภาษีที่จีนนำมาตอบโต้สหรัฐฯ จะไม่ค่อยได้ผลเท่าใดนัก เพราะสินค้าเกษตรและอาหารจากสหรัฐฯ ก็ยังส่งออกไปจีนได้มาก ส่วนสินค้าอุตสาหกรรมที่ส่งออกได้น้อยส่วนหนึ่งมาจากมาตรการห้ามส่งออกชิพของสหรัฐฯ เอง กับอีกส่วนคือจีนก็ส่งเสริมยานยนต์ไฟฟ้า (EV) ภายในประเทศ ทำให้ความต้องการรถยนต์จากสหรัฐฯ ลดลง

3.แม้ไทยเข้าตลาดสหรัฐฯ ได้เพิ่มขึ้น แต่ส่วนแบ่งตลาดโลกโดยรวมของไทยลดลงเล็กน้อยและกระจุกตัวในตลาดสหรัฐฯ เพิ่มขึ้น ส่วนแบ่งช่วงปี 2561-2565 ไทยลดลงเล็กน้อย และช่วงต้นปี 2566 ก็ยังรักษาส่วนแบ่งไว้ได้ และ 4.โครงการที่ได้รับการส่งเสริมเพิ่มขึ้น แต่เม็ดเงินลงทุนยังไม่ชัดเจน ช่วงปี 2561-2565 เม็ดเงินลงทุนไหลเข้าในภาคอุตสาหกรรมยังค่อนข้างน้อย โดยเฉพาะในภาคนานยนต์ถือว่าลดลงด้วยซ้ำ ส่วนภาคอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าเงินทุนก็ไม่ได้ไหลเข้าอย่างชัดเจน อีกทั้งที่เข้ามาก็ยังเป็นหน้าเดิม เช่น ญี่ปุ่น สหรัฐฯ ยุโรป

วานิสสา เสือนิด อาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กล่าวถึงอุตสาหกรรม “เครื่องปรับอากาศ” มีข้อค้นพบ 1.ไทยส่งออกเครื่องปรับอากาศไปสหรัฐฯ ได้มากขึ้น รองลงมาคือออสเตรเลียและญี่ปุ่น ตามลำดับ 2.ไทยนำเข้าชิ้นส่วนสำหรับประกอบเป็นเครื่องปรับอากาศลดลง สะท้อนการพึ่งพาตนเองได้มากขึ้น 3.ชิ้นส่วนสำหรับประกอบเป็นเครื่องปรับอากาศนั้น ไทยนำเข้าจากจีนเป็นหลัก โดยมีแหล่งอื่นๆ เพียงเล็กน้อย

ขณะที่อุตสาหกรรม “ฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์” พบว่า “ไทยส่งออกฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ไปจีนมากที่สุด” รองลงมา

คือสหรัฐฯ อย่างไรก็ตาม “สัดส่วนตลาดสหรัฐฯ มีแนวโน้มโตขึ้น” ซึ่งจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เกี่ยวข้อง ได้ข้อมูลว่า กระแสโลกแบ่งขั้วที่เกิดขึ้นส่งผลให้อุตสาหกรรมผลิตและส่งออกฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์จากจีนบางส่วนย้ายมาอยู่ในไทยบวกกับสินค้าที่ผลิตมีความซับซ้อนมากขึ้น นอกจากนี้ราคาฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ที่ผลิตจากไทยส่งไปสหรัฐฯ ในปี 2565 ยังปรับตัวสูงขึ้นด้วย และจีนยังเป็นแหล่งหลักในการป้อนชิ้นส่วนประกอบฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ให้กับไทย

โดยสรุปแล้ว การแบ่งแยกห่วงโซ่อุปทานได้ทำให้สินค้าอุตสาหกรรมไทยหลายรายการเข้าสู่ตลาดสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นแต่ไม่ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านการใช้ชิ้นส่วน (Input) มากมายในภาพรวม จีนยังคงเป็นแหล่งนำเข้าชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ที่สำคัญของไทย แต่ก็เริ่มเห็นการขยับในลักษณะพึ่งพาการนำเข้าจากประเทศอื่นเพิ่มขึ้น (เช่น ไต้หวัน มาเลเซีย) เพื่อลดความเสี่ยง แต่ชิ้นส่วนอื่นๆ บทบาทของจีนกลับทวีความสำคัญขึ้น เพราะซัพพลายเออร์จีนพยายามลดราคาเพื่อระบายสินค้าไปยังประเทศอื่นๆ และลดผลกระทบจากมาตรการกีดกันในตลาดสหรัฐฯ

ศ.ดร.วรรณพงษ์ ดุรงควโรจน์ อาจารย์กลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์การคลังและการพัฒนา คณะเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง กล่าวถึงอุตสาหกรรม “ยานยนต์เครื่องสันดาปภายใน (ICE)” หรือก็คือรถยนต์ที่ใช้น้ำมันเป็นเชื้อเพลิง เทียบกับ “ยานยนต์ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้า (EV)” พบว่า 1.ชิ้นส่วนที่ใช้แทนกันได้ของยานยนต์ทั้ง 2 ประเภทมีน้อย จึงทำให้ธรรมชาติของการผลิตและผลกระทบจากสถานการณ์โลกแห่งขั้วแตกต่างกัน

2.โครงสร้างของยานยนต์เครื่องสันดาปภายในยังกระจุกตัวในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา เช่น ไทย เม็กซิโก บราซิล โดยประเทศเหล่านี้เป็นฐานการผลิตสำคัญสำหรับการส่งออกรถยนต์ในตลาดในภูมิภาคตนเอง อาทิ 2 ใน 3 ของรถยนต์ที่ผลิตในไทยถูกกระจายไปตามประเทศ

เพื่อนบ้านในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) และประเทศที่อยู่ใกล้เคียงอาเซียนอย่างออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ ขณะที่บราซิลส่งออกรถยนต์ในภูมิภาคลาตินอเมริกา (ทวีปอเมริกากลางและใต้) ส่วนเม็กซิโกจะผลิตรถยนต์ส่งเข้าตลาดเพื่อนบ้านทางเหนืออย่างสหรัฐฯ

3.ประเทศไทยพึ่งพาการนำเข้าชิ้นส่วนสำหรับประกอบเป็นรถยนต์ลดลง โดยลดมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2554 กระทั่งในปี 2565 พบการนำเข้ากลับมาเพิ่มขึ้นซึ่งนอกจากไทยแล้ว ชาติอื่นๆ ที่เป็นฐานการผลิตรถยนต์ก็เพิ่มในปีดังกล่าวเช่นกัน (ยกเว้นบราซิลที่การนำเข้าชิ้นส่วนสำหรับประกอบเป็นรถยนต์เพิ่มขึ้นตลอดมาตั้งแต่ปี 2554) สาเหตุมาจากรถยนต์รุ่นใหม่ ๆ ใช้ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์

มากขึ้นตามแนวความคิดการพัฒนายานยนต์อัจฉริยะ

4.สงครามการค้าระหว่างสหรัฐฯกับจีนแทบไม่ทำให้การส่งออกรถยนต์ของไทยเปลี่ยนแปลง แม้มูลค่าจะลดลงบ้างในช่วงสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 แต่ลำดับคู่ค้ากับไทยก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงมากนัก เนื่องจากชิ้นส่วนสำหรับประกอบยานยนต์แบบเครื่องสันดาปภายในมีข้อจำกัดด้านต้นทุนในการขนส่ง เพราะมีชิ้นส่วนมากถึง 3 หมื่นชิ้น และหลายชิ้นมีขนาดใหญ่ ทำให้ฐานการผลิตรถยนต์ทั้งโรงงานประกอบและซัพพลายเออร์ต่าง ๆ มักตั้งอยู่ในประเทศเดียวกันหรือประเทศที่อยู่ใกล้เคียงกัน ผลกระทบจึงมีจำกัดเพราะแยกกันทำตลาดในแต่ละภูมิภาค

5.ยานยนต์ไฟฟ้ายังผลิตและใช้กันอยู่ในประเทศพัฒนาแล้วหรือประเทศที่มีปัจจัยแวดล้อมเกื้อหนุน เช่น เยอรมนี จีน เบลเยียม เกาหลีใต้ เพราะประเทศเหล่านั้นมีโครงสร้างพื้นฐานเอื้ออำนวย อาทิ สถานีชาร์จ อีกทั้งมีกระแสตื่นตัวด้านสิ่งแวดล้อมและมีกำลังซื้อ 6.ยานยนต์เครื่องสันดาปภายในจะยังคงมีบทบาทกับเศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนาต่อไปอีกระยะหนึ่ง เช่น ประเทศไทยที่เป็นฐานการผลิตจนได้รับฉายา “ดีทรอยต์แห่งเอเชีย” มา 2 ทศวรรษ แต่ยานยนต์ไฟฟ้าก็เป็นอีกอุตสาหกรรมที่ต้องจับตามอง การพัฒนาจึงต้องทำคู่ขนานกัน

รศ.ดร.อาชนัน เกาะไพบุญย์ อาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กล่าวสรุปข้อค้นพบทั้งหมดจากการศึกษาข้างต้น แบ่งเป็น “4 ข้อพึงระวัง” ประกอบด้วย 1.อย่าติดกับดักความไฮเทค อย่าไปคิดว่าผลิตสินค้าแล้วต้องให้ดูล้ำยุคทันทีที่สามารถไปขีดหน้าชาติได้ เพราะชาติที่ทำแบบนี้ได้มีไม่กี่ประเทศ ต้องใช้เงินลงทุนมหาศาล 2.ต้องหา Segment (ส่วน) ที่เหมาะสม ด้วยการรวบรวมความ

แนวหน้า

Naew Na
Circulation: 900,000
Ad Rate: 1,250

Section: First Section/ความเห็น

วันที่: เสาร์ 29 กรกฎาคม 2566

ปีที่: 44

ฉบับที่: 15429

หน้า: 5(กลาง)

Col.Inch: 115.71 Ad Value: 144,637.50

PRValue (x3): 433,912.50

คลิป: ชาว-ดำ

คอลัมน์: สกู๊ปแนวหน้า: เศรษฐกิจยุค'โลกแบ่งขั้ว'อยู่ให้'ไทย'ได้ประโยชน์

ต้องการ (Demand) ภายในประเทศที่ยังกระจัดกระจาย เช่น อุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ดูจาก ยุทธศาสตร์ที่กำลังทำอยู่ (อาทิ ยานยนต์ไฟฟ้า) การย้าย ฐานการผลิตแผ่นวงจรพิมพ์ (PCB) จากต่างประเทศเข้า มายังไทย การปรับปรุงการผลิตโดยผู้ผลิตที่ตั้งอยู่ในไทย อยู่แล้ว การขยายของบริษัทข้ามชาติที่ต้องการลงทุนแผ่น เวเฟอร์ (Wafer) รายอื่นๆ 3.เอกชนต้องมีบทบาทนำ โดยมีรัฐเป็นผู้สนับสนุน และ 4.ตระหนักความเป็น Globalized Industry (อุตสาหกรรมระดับโลก) เพราะ มีทั้งส่วนที่ทำได้ในประเทศและที่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ รวมถึงบางอย่างเมื่อทำแล้วยังต้องส่งออก

กับ “4 ข้อเสนอแนะ” ประกอบด้วย 1.เพิ่มศักยภาพ ด้านการผลิต (บนพื้นฐานความเป็นจริง) ซึ่งอุตสาหกรรม ไทยยังต้องพึ่งพาแรงงานทั้งทักษะ (Skilled ไปจนถึง High-Skilled) และไร้ทักษะ (Unskilled) ตลอดจนถึงปัจจัยอื่นๆ เช่น ลงทุนด้านแม่พิมพ์รถยนต์ 2.กระจายตลาดส่งออก ที่ผ่านมากะจุกตัวอยู่แต่สหรัฐฯ เป็นหลัก เพื่อลดผลกระทบ จากความเสี่ยงต่างๆ 3.ดึงแหล่งทุนและคนเก่งจาก ภายนอก เช่น ต้องมั่นใจว่ามาลงทุนในแทนแล้วจะมีแรงงาน และสิ่งอื่นๆ ที่จำเป็นพร้อม หรือมาทำงานในไทยแล้วต้อง รู้สึกสะดวกสบายและอบอุ่นใจ (Comfortable) และ 4.เพิ่มความสามารถในการแข่งขัน โดยมีอุตสาหกรรม เป็นศูนย์กลางและกำหนดทิศทางว่าจะไปต่ออย่างไร

SCOOP@NAEWNA.COM

ประชุมนานาชาติ ● ศ.นพ.ดิลก ภิโยทัย คณบดีคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นประธานเปิดการประชุมระดับนานาชาติ The 8th International Conference on Natural Products “Natural Prospectives for Health” จัดโดย คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ร่วมกับ The Asian Society of Natural Products (ASNP) ณ ห้องอควินแกรนด์ บีซี โรงแรมอควิน แกรนด์ คอนเวนชัน โดยมี พระอาจารย์ปพนพัชร จิรธัมโม เจ้าอาวาสวัดคำประมง จังหวัดสกลนคร, ศ.ดร.ภญ.อรุณพร อีรูร์ตัน หัวหน้าศูนย์ความเป็นเลิศทางวิชาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ศ.ดร.เจฮอง ฮัน ประธานสมาคมผลิตภัณฑ์ธรรมชาติแห่งเอเชีย (ASNP), ดร.ภญ.มณฑกา วีรัชัยสกุล ผู้อำนวยการกองสมุนไพรเพื่อเศรษฐกิจ, มีอย่าง คิม Phytobean, Sang Hyun Moh for Bio FD&C, ภก.พอบุนยรัตน์ มุลนิธิสมุทธาภิพัฒน์ และแขกผู้มีเกียรติเข้าร่วมการประชุม

เวทีถก 'คนดีศรีอยุธยา' แห่ง งานเทศกาลหนังสือเสรีภาพ สถานีกลางกรุงเทพอภิวัฒน์ เสวนา 'คนดีศรีอยุธยา' พิมพ์ครั้งที่ 8 สำนักพิมพ์ มติชน 'ศ.ชูศักดิ์' ยกคนสามัญหมู่บ้านเมือง ภาษาชัดเจนหมดจด (อ่านต่อหน้า 5)

'คนดีศรีอยุธยา'

เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม เวลา 16.15 น. บริเวณชั้น G สถานีกลางกรุงเทพอภิวัฒน์ (สถานีกลางบางซื่อ) กรุงเทพฯ ในงาน Gypsy Book Fest เทศกาลหนังสือเพื่อเสรีภาพ ซึ่งมีขึ้นระหว่างวันที่ 28 กรกฎาคม-6 สิงหาคม 2566 ตั้งแต่เวลา 10.00-21.00 น. มีการจัดเสวนาหัวข้อ "คนดีศรีอยุธยา ประวัติศาสตร์ของคนธรรมดา และชาติของสามัญชน" โดย ศ.ชูศักดิ์ ภักทรกุลวนิชย์ อาจารย์คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ดำเนินรายการโดย นายศิโรตม์ คล้ามไพบูลย์ คอลัมนิสต์ มติชน สุดสัปดาห์ เนื่องในการตีพิมพ์นวนิยาย "คนดีศรีอยุธยา" ผลงานเสैनีย์ เสาวพงศ์ เป็นครั้งที่ 8 โดยสำนักพิมพ์มติชน โดยมีประชาชนให้ความสนใจเป็นจำนวนมาก

ศ.ชูศักดิ์กล่าวว่า นวนิยายคนดีศรีอยุธยา เขียนเป็นตอนๆ ลงในมติชนเมื่อ พ.ศ.2524 แล้วรวมเล่มในตีพิมพ์ปี 2525 ในสมัยนั้นคำว่า "คนดี" หมายถึง คนในสังคมยอมรับร่วมกันว่าเป็นชุดคุณค่าความดีที่คนปรารถนา แต่ปัจจุบันด้วยความวิปริต วิปลาส ทำให้ความหมายของคนดีไม่น่ารักเสียแล้ว กลายเป็นคำที่เซมมากที่มาของชื่อนวนิยาย คิดว่าขณะนั้น ผู้เขียนคง

เล่นกับคำว่า "กรุงศรีอยุธยาไม่สิ้นคนดี"

"คนดีศรีอยุธยา มีนิยามว่า แทนที่จะมองคนดีซึ่งมีข่าว แต่ผู้เขียนกลับมองชาวบ้านที่ช่วยกันกู้บ้าน กู้เมือง ผมคิดว่านวนิยายเรื่องนี้เขียนถึงคนธรรมดาสามัญชนอย่างน่าสนใจ และค่อนข้างแปลกใหม่ แหวกแนวพอสมควร เราจะเคยเห็นนวนิยายอิงประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นเรื่องของชาวบ้านอยู่ เช่น หมู่บ้านบางระจัน แต่มันต่างออกไปเพราะมันเป็นเรื่องของชาวบ้านที่ไม่มีชื่อ ไม่มีเสียงเลยจริงๆ บทไม่ได้จะส่งให้คนใดคนหนึ่งเป็นพิเศษ อย่าง โต น้อย เล็ก เป็นชื่อชาวบ้านทั่วไป ไม่มีซูเปอร์ฮีโร่ เพราะไอเดียของผู้เขียนเชิดชูสามัญชน ในฐานะสามัญนาม หมายถึง คำทั่วไปไม่ได้เฉพาะเจาะจง ไม่มีแม้แต่ชื่อหมู่บ้าน ต่างจากบางระจัน" ศ.ชูศักดิ์กล่าว

ศ.ชูศักดิ์กล่าวว่า สิ่งที่น่าสนใจคือการเขียนถึงกรุงศรีอยุธยาแตก มักจะมีการเขียนแบบชาตินิยมแต่เสैनีย์ เสาวพงศ์ไม่เป็นเช่นนั้น แม้เน้นความรักชาติรักแผ่นดินของตัวเองแต่การเดินเรื่องทำให้มีมิติความสมจริงของชาวบ้านค่อนข้างมาก ฉากไฮไลต์ที่ตนตั้งใจ เป็นฉากที่นางน้อย ออกรบแล้วบรรยายว่า เอาหน้าแนบกับแผ่นดิน เหมือนกับเด็กได้แนบตักแม่อย่างอบอุ่น แล้วกราบลงบนแผ่นดิน เงยหน้าขึ้นมาสูดสายลม สร้างกำลังสูบฉีดเลือดในร่างกาย แต่อ่านก็ขนลุกแล้ว

"โจทย์คือต้องการพูดถึงสามัญชนกู้บ้าน

กู้เมือง แต่ไม่อยากเชิดชูยกย่องให้ใครเป็นวีรบุรุษ คุณจะเขียนอย่างไรให้ตัวเองของเรื่องไม่กลายเป็นตัวเองเสียเอง แล้วจะจบอย่างไรให้ได้ทั้งไอเดียของสามัญชนที่มีบทบาทต่อบ้านเมือง หรือสามัญชนเขาก็ไม่ยินดียินร้ายต่อชื่อเสียงเงินทอง หรือต้องการความเคารพเทือกกรุงแตก ชอบเอาทำเลในกระแสดินนิยม ในเคลของประวัติศาสตร์ การพูดถึงกรุงศรีอยุธยา มันถูกเอาไปใส่ในกระแสคิดปลูกใจรักชาติ แต่ในนี้ไม่ได้พูดถึงชาติไทยเลย ในยุคนั้นยังไม่มีสำนึกความเป็นชาติเรื่องนี้เป็นการเล่าเรื่องการรักบ้านเกิดมากกว่าการรักชาติ เพราะถ้าเขียนแบบชาตินิยมพอถึงจุดหนึ่งมักจะสร้างศัตรูมาเพื่อให้เกิดการรักชาติ แต่เรื่องนี้ แม้นคนในชุมชนด้วยกันเอง ยังขัดแย้งกัน" ศ.ชูศักดิ์กล่าว

ศ.ชูศักดิ์กล่าวว่า สำหรับภาษาในนวนิยาย ถ้าพูดกว้างๆ ในยุคนั้น ภาษามันหมดจดอยู่แล้วไม่ค่อยมีคำขาด คำเกิน มันชัดเจนอยู่ค่อนข้างมาก

"มันเป็นภาษาที่มีกลิ่นอายความเก่าของยุคอยุธยาอยู่เยอะ มีการหยอดคำให้เรารู้สึกว่ามีกลิ่นอายของยุคสมัยของมันอยู่ ผมคิดว่าผู้แต่งทำได้ดี คำไปยกก่อนขึ้นแต่ละบท มันเป็นโอลด์แฟชั่น (Old fasion) ฝรั่งเศสใช้กันเยอะ นวนิยายหลายเรื่องจะมีตัวไปยกก่อนขึ้นบทคุณเสैनีย์ก็เดินตามรอยชนบทนั้น แต่พิเศษตรงที่การเลือกวรรณคดียุคอยุธยา หรือเก่ากว่านั้นโดยมีวิธีการสอดรับ หรือการเกริ่นเพื่อให้เรารู้เรื่อง เช่น คอยบอกเนื้อหา บอกอารมณ์ ผมคิดว่ามันเป็นความจงใจวิธีหนึ่ง แทรกที่ทำให้บรรยากาศความย้อนยุคที่มีโคลงกลอนมาปะปะหน้าไว้" ศ.ชูศักดิ์กล่าว

คนดีศรีอยุธยา ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 8 ออกแบบปกโดย นักรบ มูลมานัส สั่งซื้อและติดตามข่าวสารได้ที่เฟซบุ๊ก สำนักพิมพ์มติชน www.matchonbook.com โทร 0-2589-0020 ต่อ 3350-3360

มติชน

Matchon
Circulation: 950,000
Ad Rate: 1,100

Section: First Section/-

วันที่: เสาร์ 29 กรกฎาคม 2566

ปีที่: 46

ฉบับที่: 16575

หน้า: 5(บน)

Col.Inch: 15.38 Ad Value: 16,918

PRValue (x3): 50,754

คลิป: ชาว-ดำ

ภาพข่าว: เสวนาคึกคัก

เสวนาคึกคัก - ศ.ชูศักดิ์ ภัทรกุลวณิชช์ อาจารย์คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ นายศิโรตม์ คล้ามไพบูลย์ คอลัมนิสต์มติชนสุดสัปดาห์ ร่วมเสวนาหัวข้อ คนดีศรีอยุธยา ประวัติศาสตร์ของคนธรรมดา และชาติของสามัญชน ภายในงาน Gypsy Book Fest เทศกาลหนังสือเพื่อเสรีภาพ ที่บริเวณชั้น G สถานีกลางกรุงเทพอภิวัฒน์ เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม

โลกสีเขียว

เที่ยวอย่างยั่งยืน

รู้หรือไม่! การเดินทางท่องเที่ยวแต่ละครั้ง ต้องใช้ทรัพยากรเป็นอย่างมาก องค์การสหประชาชาติ (UN) จึงได้ให้คำแนะนำแนวทางการจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน หรือ Sustainable Tourism ได้นำบทความส่วนหนึ่งที่ศูนย์วิจัยและสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สรุปให้เข้าใจง่าย ๆ เริ่มจาก

เลิกใช้พลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้ง เรามักใช้พลาสติกครั้งหนึ่งน้อยกว่า 15 นาที แต่รู้หรือ

ไม่ว่าพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวนั้นต้องใช้เวลานานกว่า 1,000 ปีในการย่อยสลาย ควรเลือกใช้ขวดและถุงที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้ในทุกที่ที่เดินทางไป, **ใช้น้ำอย่างฉลาด** โดยรวมแล้วนักท่องเที่ยวใช้น้ำมากกว่าคนที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่น ถ้าเป็นไปได้ควรเลือกไม่เปลี่ยนผ้าปูที่นอนและผ้าเช็ดตัวทุกวันระหว่างการเข้าพักในโรงแรม ช่วยให้ประหยัดน้ำได้หลายล้านลิตรในแต่ละปี

อุดหนุนสินค้าท้องถิ่น นอกจากช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจในท้องถิ่น สร้างประโยชน์ให้กับชุมชนในท้องถิ่น และช่วยลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในการขนส่งสินค้า, **เลือกใช้**

บริษัทท่องเที่ยวที่มีจริยธรรม ควรเลือกบริษัทที่ให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อม ใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และเคารพวัฒนธรรมท้องถิ่น, **อย่าให้อาหารสัตว์** การแบ่งปันอาหารกับสัตว์ป่าหรือสัตว์ที่อาศัยบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเพราะจะเพิ่มโอกาสในการแพร่กระจายโรคต่าง ๆ เช่น ไข้หวัดใหญ่ และปอดบวม จากคนสู่สัตว์ และเมื่อสัตว์คุ้นชินกับการได้รับอาหารจากมนุษย์ พฤติกรรมตามธรรมชาติของพวกมันจะเปลี่ยนแปลงไป และพวกมันก็จะต้องพึ่งพาผู้คนเพื่อความอยู่รอด

อย่าบริโภคสัตว์บางชนิด โดยเฉพาะความต้องการในการบริโภคสัตว์ที่ใกล้สูญพันธุ์หรือสัตว์ต่างถิ่นนำไปสู่การลักลอบล่าสัตว์ การค้าและการแสวงประโยชน์จากสัตว์ที่เพิ่มขึ้น, **แบ่งปันการเดินทางร่วมกับคนอื่น** การคมนาคมขนส่งเป็นปัจจัยสำคัญ

ที่ทำให้เกิดคาร์บอนฟุตพริ้นต์ จากการท่องเที่ยว แทนที่จะใช้แท็กซี่ส่วนตัว เราเปลี่ยนมาใช้ระบบขนส่งสาธารณะ เช่น รถไฟ รถประจำทาง และรถแท็กซี่ที่เข้าร่วมกันกับคนอื่น, **พิจารณาที่พักร่วมกัน** การพักอาศัยกับคนอื่นในท้องถิ่นหรือครัวเรือนในชุมชนเป็นทางเลือกที่เป็นมิตรกับธรรมชาติ, **ทำการบ้านก่อนออกเดินทาง** ก่อนเดินทาง เราควรศึกษาจุดหมาย

ปลายทางที่จะไป การทำเช่นนี้จะช่วยให้รับมือกับประเพณีและการปฏิบัติในท้องถิ่นได้ดีขึ้นและซึมซับกับสิ่งต่าง ๆ ที่อาจไม่มีใครสังเกตเห็น

อย่าทิ้งร่องรอยความเสียหาย ต้องทิ้งขยะให้ถูกที่ เพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้ขยะ

เกลื่อนกลาด รวมทั้งห้ามเคลื่อนย้ายหรือตัดแปลงสิ่งใดโดยไม่ได้รับอนุญาต และสุดท้ายตรวจสอบให้แน่ใจว่าไม่ได้ทำลายสิ่งแวดล้อม, **บอกเพื่อนถึงประโยชน์ของการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน** เมื่อคุณพร้อมเดินทางตามแนวทางที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมแล้วก็แจ้งให้เพื่อนที่เป็นนักเดินทาง และครอบครัวรู้ว่าการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเป็นประโยชน์ต่อคนในท้องถิ่นอย่างไร.